

Scheiner Júlia Farsangi Bálon

Mestitz Júlia (balról az első) és Szántó Vera (Vicu) 1924-ben, Marosvásárhelyen.

Vicu nagyon jó, kedves leányka volt. Szántónak, a zsidó ügyvédnek volt az unokahúga. Nem marosvásárhelyi, hanem valahonnan faluról való volt, a rokonainál lakott a Jókai utcában. Nem emlékszem, milyen bál volt ez, de ezen a bálon mi, kislányok is szerepeltünk. Persze szereplés után szépen összekaptak minket a szülők, s hazavittek. Franciáknak voltunk öltözve, egy francia táncot mutattunk be. Azt hiszem, kartonból volt az a ruha, tudom, nagyon kellett ügyelni rá.

Ősszel kezdődtek a bálozások, minden szombaton a Kultúrpalota nagytermében állt a bál. Úgy volt, hogy volt egy előadás a színpadon, utána el volt tolva a terem szélére az összes szék, és lehetett

táncolni. Nagyon sokat szerepeltem és nagyon sok helyen. Volt zsidó bál, polgári bál, Bethlen Kata-bál. Volt Kiss József-est, akkor díszmagyarban kellett megjelenni. Kiss József költő volt, de én azóta se hallottam soha a nevét [Kiss József zsidó származású asszimilált költő, 1843--1921, aki zsidó témákkal is foglalkozott műveiben. Az általa szerkesztett folyóirat, "A Hét" nagy hatással volt a későbbi "Nyugat" folyóíratra. -- A szerk.]. Mikor voltam a Kiss József-esten, akkor már nagyobbacska lány voltam, egypár táncot táncolhattam én is, aztán a szolgálóval hazavitettek szépen. A szülők ott maradtak, ameddig kedvük volt.

Volt Maros-bál a Maros vendéglőben, apukáék oda okvetlenül kellett menjenek. Bármilyen korosztály mehetett abba a bálba. Mikor már nagyleány voltam, és megkezdődött az egyetem, voltak diákok, akik zenéléssel kerestek pénzt, összeálltak s zenekaruk volt. Például volt a kolozsvári Young Boy Band, abban mind úri fiúk játszottak. A főtéren, ahol a kommunizmus ideje alatt a Pitik mozi volt, az a két világháború között a zsidó mozi volt. Mindenki így ismerte, hogy zsidó mozi, valószínű, mert egy zsidóé volt. Estélyeket is rendeztek ott, voltak előadások: énekeltek, szavaltak, előadtak. A zsidó moziban mindenféle filmet vetítettek, nagyon gyakran jártunk oda. Volt úgy, hogy egy vasárnap például untuk magunkat, nem volt semmi programunk, és mind a két mozit megnéztük aznap: azt is, ami a zsidó moziban ment, s átmentünk a Bolyai utcába, a Transilvânia moziba, s ott is megnéztünk egy filmet. A két világháború között négy vagy öt mozi volt Marosvásárhelyen.